

Posudek vedoucího diplomové práce

Ing. Lenka Kostecká:

EU a podpora udržitelného zemědělství a potravinové bezpečnosti v Etiopii v letech 2014-2020

Ing. Lenka Kostecká si pro svoji diplomovou práci vybrala téma udržitelného zemědělství a potravinové bezpečnosti v Etiopii a rozvojové politiky EU v této oblasti. Jak tematické tak i geografické a časové vymezení práce hodnotím velmi kladně, neboť Etiopie je druhou nejlidnatější zemí subsaharské Afriky, kde právě zemědělství sehrává klíčovou úlohu nejen s ohledem na nutnost uživit prudce rostoucí populaci, ale také s ohledem na export či na masivní zkupování velmi úrodné etiopské půdy státními i soukromými subjekty z ČLR a dalších zemí. Pozitivně hodnotím i to, jak danou problematiku diplomantka uchopila a zpracovala.

Text je (vyjma úvodu a závěru) členěn do tří hlavních kapitol, přičemž první seznamuje čtenáře s rozvojovou politikou EU, druhá následně představuje cíl výzkumu a výzkumné metody a třetí se zabývá analýzou rozvojové politiky EU vůči Etiopii, včetně konkrétních programů a os spolupráce. Proti takto pojaté struktuře nemám zásadních výhrad, i když si dovedu představit mírné přeskupení informací tak, aby se druhá kapitola rozpustila v úvodu a v analytické kapitole, neboť takto čítá pouhé čtyři strany, což nepůsobí proporčně vůči dvou zbývajícím kapitolám. Navíc by úvodu jedině prospělo zcela explicitní stanovení výzkumné otázky a cílů práce, které je v něm spíše jen naznačeno.

Ačkoliv autorka práci koncipuje jako jedinečnou případovou studii (což je myslím vhodná volba), nebrání se jejímu velmi obecnému zarámování v teoretických konceptech převzatých od A. Flinta, P. Debusschera a dalších, což kvituji. Pozitivně hodnotím i autorčinu snahu rozšířit práci nad rámec analýzy oficiálních dokumentů a jiných pramenů o rozhovory s relevantními aktéry, které se nakonec – s ohledem na pandemii covid-19 – bohužel nepodařilo uskutečnit přímo v Etiopii (jak bylo plánováno), ale aspoň byly realizovány v on-line podobě.

Po formální stránce na mě již místy rušivým dojmem působilo časté užívání (či nadužívání) odrážek a výčtů, které snižovaly plynulost a čtivost textu (např. s. 17–22). Ten je

někdy navíc stylisticky poněkud kostrbatější a i typografické chyby se tu a tam najdou (např. odstavování řádků apod., výkřik „Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.“ na s. 92 aj.).

Celkově však hodnotím překládanou práci pozitivně, neboť si autorka zvolila relevantní téma, jasně definovala cíl a výzkumné otázky, které také – po analýzy významného množství pramenů a literatury – smysluplně a fundovaně zodpověděla, čímž projevila schopnost kritického myšlení a argumentace. Práce má dle mého soudu zdařilý závěr, kde se autorka na základě výsledků své analýzy zaměřuje nejen na to, zda, jak a na jakých úrovních EU skutečně sleduje cíle, které veřejně deklaruje, ale předkládá rovněž relevantní návrhy na zlepšení. Práci tak nemohu než doporučit k obhajobě.

V Českém Meziříčí 15. 8. 2021

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.